

Hän kuoli meidän puolestamme

”Niin kuin Mooses autiomaassa nosti kärkeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän.” (Joh. 3:14, 15.)

Avaintekstit:

Ilm. 13:8;
Matt. 17:22, 23;
Mark. 9:30–32;
Joh. 19:1–30;
Room. 6:23;
1. Kor. 1:18–24.

Sanonta kuuluu, että me emme voi välttää kuolemaa emmekä veroja. Tämä ei ole täysin totta. Ihmiset voivat kyllä kiertää veroja, mutta eivät kuolemaa. He voivat ehkä viivyttää kuoleman tuloa muutamalla vuodella, mutta ennemmin tai myöhemmin kuolema aina korjaa. Ja koska me tiedämme, että kuolleet – niin vanhurskaat kuin jumalattomatkin – päätyvät alkuun kaikki samaan paikkaan, meille ylösnousemustoivo on kaikki kaikessa. Kuten Paavali on todennut, ilman tätä toivoa ”nekin, jotka ovat nukkuneet pois Kristukseen uskoen, ovat joutuneet perikatoon” (1. Kor. 15:18). Eikö tämä olisi hieman outo asia sanoa, jos Kristuksessa poisnukkuneet oleilisivat taivaassa Jumalan läsnäolossa?

Näin ollen Kristuksen ylösnousemus on uskomme kannalta keskeinen asia, koska hänen ylösnousemuksensa ansiosta meillä on varmuus omasta ylösnousemuksestamme. Mutta ennen kuin Kristus herätettiin kuolleista hänen piti tietysti kuolla. Tästä syystä Jeesus Getsemanen tuskan keskellä omaa kuolemaansa odottaen rukoili: ”Nyt olen järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Ei! Juuri tähän on elämäni tähdännyt.” (Joh. 12:27.) Tähtäimessä oli siis kuolema.

Tällä viikolla keskitymme Kristuksen kuolemaan ja siihen, mitä se tarkoittaa ikuisen elämän lupauksen kannalta.

5.–12.11. Kansainvälinen rukousviikko
Tämä tutkistelu on sapatiksi 5.11.2022

JO ENNEN MAAILMAN PERUSTAMISTA

Lue Ilm. 13:8; Ap. t. 2:23 ja 1. Piet. 1:19, 20. Miten Kristuksesta voidaan sanoa, että hän oli teurastettu?

”Kaikki maan asukkaat kumartavat sitä – kaikki ne, joiden nimi ei maailman luomisesta alkaen ole ollut kirjoitettuna teurastetun Karitsan elämänkirjaan.” (Ilm. 13:8.) Englanninkielisessä *New King James Version* -käännöksessä ajatus kuuluu hieman toisin: ”joiden nimi ei ole kirjoitettuna jo ennen maailman perustamista teurastetun Karitsan elämänkirjaan”. Ajatus jo ennen maailman perustamista teurastetusta Karitsasta on tietenkin vertauskuvallinen (Ilmestyskirja on niitä täynnä), sillä Kristusta ei ristiinnaulittu ennen kuin tuhansia vuosia oli kulunut maailman luomisesta. Ajatuksena tässä on se, että pelastussuunnitelma oli laadittu jo ennen maailman luomista. Ja keskeistä tuossa suunnitelmassa olisi Jeesuksen, Jumalan Karitsan, kuolema ristillä.

Lue Tit. 1:2. Mitä jae opettaa meille siitä, kuinka pitkään lunastussuunnitelma, jonka keskiössä on Kristuksen kuolema, oli ollut voimassa?

”Lunastussuunnitelma ei ollut mikään perästäpäin tullut ajatus, Aadamin lankeamisen jälkeen laadittu suunnitelma. – Se oli niiden periaatteiden paljastamista, jotka ikuisista ajoista ovat olleet Jumalan valtaistuimen perustus.” (4AO 13.)

Suunnitelma paljastettiin ensimmäisenä Aadamille ja Eevalle Eedenin puutarhassa (1. Moos. 3:15, 21), ja jokainen veriuhuri läpi koko Vanhan testamentin oli esikuva tuosta suunnitelmasta. Esimerkiksi koetellessaan Abrahamin uskoa Jumala järjesti oinaan, joka uhrattaisiin lisäksi sijasta (1. Moos. 22:11–13). Tämä korvaaminen oli vielä selkeämpi esikuva siitä, että Kristuksen sovitusuhri ristillä oli sijaisuhri.

Lunastussuunnitelman keskiössä on Jeesuksen sijaiskuolema, jota eläinuhrit vuosisatojen ajan symboloivat. Jokainen eläinuhri oli symboli Jeesuksen kuolemasta ristillä Jumalan Karitsana, ”joka ottaa pois maailman synnin” (Joh. 1:29.)

Eläinuhrit ovat hirvittäviä ja verisiä. Miksi tämä oli kuitenkin juuri asian ydin, joka opetti meille synnin hinnan, Kristuksen kuoleman meidän sijastamme?

JOHDANTOA RISTILLE

Miten opetuslapset reagoivat Jeesuksen ennakoiviin puheisiin hänen kärsimyksistään ja kuolemastaan? Mitä heidän reaktioidensa tulisi opettaa meille kirjoitusten väärin tulkitsemisen vaaroista?

Matt. 16:21-23 _____

Matt. 17:22, 23; Mark. 9:30-32; Luuk. 9:44, 45 _____

Luuk. 18:31-34 _____

Jeesus syntyi kuollakseen; hän eli kuollakseen. Jokainen askel vei häntä lähemmäksi hänen Golgatan ristillä antamaansa suurta sovitusuhria. Täysin tietoisena tehtävästään hän ei sallinut kenenkään eikä minkään harhauttaa häntä siitä. Todellisuudessa "hänen koko elämänsä oli johdantoa hänen kuolemalleen ristillä" (FE 382.)

Maanpäällisen työnsä viimeisenä vuotena Jeesus puhui opetuslapsilleen yhä selväsanaistemmin lähestyvästä kuolemastaan. Nämä vaikuttivat kykenemättömiltä ja haluttomilta vastaanottamaan Jeesuksen sanojen todellisuutta. Opetuslapset olivat täynnä vääriä käsityksiä Messiaan roolista, ja viimeinen asia, jota he odottivat, oli että Jeesus Messiaana kuolisi. Heidän väärä teologiansa aiheutti heille tarpeetonta tuskaa ja kärsimystä.

Jeesus oli sanonut jo Nikodemokselle: "Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän." (Joh. 3:14, 15.) Ollessaan Filippoksen Kesareassa Jeesus sanoi opetuslapsilleen, että hänen "oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon kansan vanhimpien, ylipappien ja lainopettajien käsissä" ja että hänet "surmattaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousisi kuolleista" (Matt. 16:21). Kulkiessaan Galilean halki (Mark. 9:30-32) ja viimeisellä matkallaan Jerusalemiin (Luuk. 18:31-34) Jeesus puhui jälleen opetuslapsilleen kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan. Koska tämä ei kuitenkaan ollut asia, jota he olisivat halunneet kuulla, he eivät kuunnelleet. Kuinka helposti me sorrummekaan samaan.

Ihmisillä oli vääriä käsityksiä Messiaan ensimmäisestä tulemisesta. Millaisia vääriä käsityksiä tänä päivänä on vallalla koskien Jeesuksen toista tulemistä?

”SE ON TÄYTETTY”

Lue Joh. 19:1-30. Mikä on keskeinen sanoma Jeesuksen sanoissa ”Se on täytetty”?

Syvässä tuskassa Jeesus kamppaili pimeyden voimia vastaan. Hitaasti hän kulki läpi Getsemanen puutarhan, läpi epäoikeudenmukaisten oikeudenkäyntien ja Golgatan kummulle. Pahat enkelit yrittivät kukistaa hänet. Häntä pilkattiin: ”Muita hän kyllä on auttanut, mutta itseään hän ei pysty auttamaan. Onhan hän Israelin kuningas, tulkoon nyt ristiltä alas! Silloin me uskomme häneen.” (Matt. 27:42.)

Kristus olisi voinut tulla alas ristiltä ja pelastaa itsensä, mutta hän ei halunnut. Hänen ehdoton rakkautensa ihmiskuntaa – myös hänen pilkkaajiaan – kohtaan, ei sallinut hänen luovuttaa. Itse asiassa ”pilkkaajat kuuluivat myös niihin, joiden pelastamiseksi hän kuoli; hän ei voinut tulla alas ristiltä pelastaakseen itseään, koska häntä eivät pidätelleet ristillä vain naulat, vaan hänen oma tahtonsa pelastaa heidät”. – Alfred Plummer, *An Exegetical Commentary on the Gospel According to S. Matthew* (London: Elliot Stock, 1910), s. 397.

Kärsimyksessään Jeesus kukisti Paholaisen valtakunnan, vaikka Paholainen oli se, joka oli vehkeillyt ristille johtavat tapahtumat, myös Juudaksen petoksen (Joh. 6:70; Joh. 13:2, 27). ”Jotenkin – tavalla, jota evankelista ei yritä selittää – Jeesuksen kuolema on sekä Paholaisen teko että teko, jossa Jeesus saa voiton Paholaisesta.” – George E. Ladd, *A Theology of the New Testament*, uusittu laitos (Cambridge, UK; Lutterworth Press, 1994), s. 192.

Huutaessaan ristiltä: ”Se on täytetty” (Joh. 19:30) Kristus tarkoitti paitsi sitä, että hänen tuskansa oli tullut päätökseen, myös erityisesti sitä, että hän oli voittanut suuren kosmishistoriallisen taistelun Paholaista ja hänen voimiaan vastaan. ”Koko taivas riemuitsi Vapahtajan voitosta. Saatana oli lyöty ja hän tiesi menettäneensä valtansa.” (5AO 313.)

Tässä ilmenee käsittämätön vastakohtaisuus: Jumalan Pojan täydellisessä nöyryyttämisessä hän saavutti suurimman ja kunniakkaimman voiton meitä ja kaikkeutta varten.

Miten pahaa synti onkaan, koska sen sovittamiseen tarvittiin Kristuksen kuolema. Kuinka hyödyttömiä omat tekomme ovat minkäänlaisen ansion saavuttamiseksi Jumalan edessä? Mitä voisimmekaan lisätä siihen, mitä Kristus on jo tehnyt puolestamme?

HÄN KUOLI PUOLES- TAMME

Lue Joh. 3:14-18 ja Room. 6:23. Mitä Kristuksen kuolema on jakeiden mukaan tuonut meille?

Kun Jeesus saapui Jordanille kastettavaksi, Johannes Kastaja huudahti: "Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!" (Joh. 1:29.) Näin Kristus tunnustettiin Jumalan Karitsaksi, johon kaikki Vanhan testamentin esikuvalliset uhrin olivat viitanneet.

Eläinuhrit itsessään eivät voineet poistaa syntejä (Hepr. 10:4). Ne tarjosivat ehdollisen anteeksiannon, joka oli riippuvainen Kristuksen tulevasta uhrista. "Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." (1. Joh. 1:9.)

Lue Joh. 3:16, 17. Mitä toivoa jakeet antavat, varsinkin kun tajuamme, että me ansaitsemme tulla tuomituiksi siitä, mitä olemme tehneet?

Jeesus - maailmankaikkeuden Luoja (Joh. 1:1-3) - tarjosi itsensä syntiuhriksi meidän jokaisen puolesta - ja vain siksi, ettei meitä tuomittaisi asioista, joista me oikeutetusti ansaitsimme tuomion. Tämä on evankeliumin suoma lupaus.

Kristus julisti: "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa" kuolemaan puolestamme (Joh. 3:16). Emme saa kuitenkaan unohtaa, että Kristus tarjosi itsensä vapaaehtoisesti puolestamme (Hepr. 9:14). Martin Luther viittasi ristiin "alttarina, jolla hän [Kristus] sydämessään palavan rajattoman rakkauden kuluttamana antoi ruumiinsa ja verensä elävänä ja pyhänä uhrina Isälle hartaiden esirukousten, voimakkaiden huutojen ja kuumien ahdistuksen kyyneleiden kera. (Hepr. 5:7.)" - *Luther's Works*, osa 13 (St. Louis, MO: Concordia Publishing House, 1956), s. 319. Kristus kuoli kerran kaikkien puolesta (Hepr. 10:10), yhden kerran ikuisiksi ajoiksi (Hepr. 10:12). Hänen uhrinsa on kaiken kattava, eikä se koskaan menetä voimaansa.

"Vaikka vain yksi ainoa sielu olisi ottanut vastaan armon evankeliumin, Kristus olisi hänet pelastaakseen tullut elämään vaivalloisen, nöyryyttävän elämän ja kärsimään epäillisen kuoleman." (SLS 100.)

RISTIN MERKITYS

**Lue 1. Kor. 1:18-24. Mitä Paavali sanoo rististä? Mit-
ten hän vertaa sitä maailman viisauteen? Miksi ristin
sanoma on tärkeä vielä nykyäänkin, kun ajatus siitä,
että Jumalaa tai ylluonnollista ulottuvuutta ei ole ole-
massa, on maailman viisauden keskiössä?**

Risti on pelastushistorian keskeisin asia. ”Edes ikuisuus ei anna riittävästi aikaa luodata sen rakkauden syvyyttä, joka paljastettiin Golgatan ristillä. Siellä Kristuksen loppumaton rakkaus ja Paholaisen rajaton itsekkyyys kohtasivat kasvoista kasvoihin.” - Stephen N. Haskell, *The Cross and Its Shadow* (South Lancaster, MA: Bible Training School, 1914), s. v.

Kristuksen nöyrästi uhratessa itseään ihmiskunnan lunnaiksi Paholainen itsekkäästi hukutti hänet kärsimykseen ja tuskaan. Kristus ei kuollut vain luonnollista kuolemaa, jonka jokainen ihminen joutuu kohtaamaan. Hän kuoli myös toisen kuoleman, jotta kenenkään niistä, jotka ottavat hänet vastaan, ei tarvitse itse kokea sitä.

Ristin merkitystä pohtiessamme on hyvä muistaa useita tärkeitä näkökohtia. Ensinnäkin risti on ylivertainen ilmoitus Jumalan tuomiosta syntiä vastaan (Room. 3:21-26). Toiseksi risti on ylivertainen ilmoitus Jumalan rakkaudesta syntisiä kohtaan (Room. 5:8). Kolmanneksi risti on suuri voiman lähde murtamaan synnin kahleet (Room. 6:22, 23; 1. Kor. 1:17-24). Neljänneksi risti on ainoa toivomme ikuisen elämän saamiseksi (Fil. 3:9-11; Joh. 3:14-16; 1. Joh. 5:11, 12). Viidenneksi risti on ainoa lääke tulevaisuuden kapinointia vastaan maailmankaikkeudessa (Ilm. 7:13-17; Ilm. 22:3).

Yksikään näistä totuuksista ei avaudu maailman viisauden kautta. Päinvastoin ristin julistaminen on maailman viisaudesta käsin katsottuna hulluutta. Maailman viisaus ei monestikaan edes tunnusta kaikkein ilmeisintä tosiasiaa: sitä että Luoja on olemassa (ks. Room. 1:18-20).

Englannin kielen sana ”moron” (’ääliö’) tulee kreikan kielen hulluutta tarkoittavasta sanasta; ristin julistaminen on siis maailman viisauden mukaan ”ääliömäistä”. Maailman viisaus ei tunne Jeesusta ja ristin tarjoamaa pelastusta.

Miksi emme saa koskaan antaa maailman viisauden sekoittaa ajatuksiamme siitä, mitä me uskomme Jeesuksesta ja siitä toivosta, jota meille tarjotaan Jumalan julistaman hulluuden kautta (1. Kor. 1:21)?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 5, s. 234-247, 295-312 tai *Aikakausien Toivo*, s. 660-671, 715-729 tai *Rakkautella Isältä*, s. 510-518, 552-564; *Tie Kristuksen luo*, s. 22-24.

"Kun koko taivas on kiinnostunut pelastuksestamme, olemmeko itse siitä piittaamatta? Olemmeko huolettomia, ikään kuin kyse pelastuksestamme tai kadotuksestamme olisi pikku seikka? Vähöksymmekö uhria, joka on puolestamme annettu? Jotkut ovat tehneet niin. He ovat pitäneet heille tarjottua armoa joutavana asiana, ja Jumala ei katso sitä hyvällä. Jumalan Henki ei anna loputtomiin murehduttaa itseään. Jos murehduttamista jatketaan, se poistuu luotamme. Kun Jumala on tehnyt kaikkensa pelastaakseen ihmiset, jos he elämällään osoittavat vähöksyvänsä Jeesuksen armon uhria, heidän osanaan on kuolema, joka käy heille kalliiksi. Heidän täytyy tuntea se tuska, jota Kristus tunsi ristillä ostaessaan heille lunastusta, jonka he ovat torjuneet. Silloin he tajuaat, että ovat menettäneet ikuisen elämän ja kuolemattomuuden perinnön. Se suuri uhraus, joka on tehty henkilöiden pelastamiseksi, osoittaa meille heidän arvonsa. Kun kallisarvoinen henkilö kerran menetetään, hänet menetetään ikuisiksi ajoiksi." (1TC 124.)

Keskustelunaiheita:

1. "Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri poistaisi synnit." (Hepr. 10:4.) Miten ihmiset pelastuivat Vanhan testamentin aikoina? Miten ajatus luottokortista, jonka maksu veloitetaan vasta myöhemmin, auttaa ymmärtämään asiaa?
2. Lue 2. Kor. 5:18-21. Jos Kristus kuoli koko maailman syntien tähden, miksi kaikki eivät pelastu? Miksi henkilökohtaisella valinnalla on ratkaiseva rooli siinä, kuka pelastuu ristin kautta ja kuka joutuu kadotukseen uhrista huolimatta?
3. Maailman viisaus opettaa asioita, jotka ovat Jumalan silmissä hulluutta. Millaisista asioista on kyse? Voisiko yksi olla ajatus siitä, että koko maailman uskomaton suunnitelmallisuus ja kauneus on vain sattumalta syntyynyttä? Tai että maailmankaikkeus alkoi täydellisestä tyhjiydestä? Mitä muita esimerkkejä keksitte?
4. Pohtikaa tiistain tutkisteluosuuden viimeistä kysymystä. Mikä ristissä ja sen tapahtumissa tekee ajatuksen pelastuksesta tekojen kautta niin toivottomaksi, virheelliseksi ja lunastussuunnitelman vastaiseksi?